

ความสว่างแห่งชีวิต

ภาค 1 บทที่ 3

โปรดอ่านหน้า "พระเยซูคืออาจารย์ที่ประเสริฐที่สุด" แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

(โปรดตอบว่า จริง หรือ ไม่จริง)

- 1 พระเยซูทรงสอนว่าเรามีความโกรธต่อพี่น้องของเราได้ (จริง หรือ ไม่จริง)
- 2 พระเยซูตรัสว่า "อย่าต่อสู้คนชั่ว" (จริง หรือ ไม่จริง)
- 3 พระเยซูตรัสว่า "จงรักเพื่อนบ้านและเกลียดชังศัตรูของตน" (จริง หรือ ไม่จริง)
- 4 พระเยซูตรัสว่า "เมื่อทำทาน ต้องเป่าแตรข้างหน้าท่าน" (จริง หรือ ไม่จริง)
- 5 พระเยซูตรัสว่า "จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในสวรรค์" (จริง หรือ ไม่จริง)
- 6 พระเยซูตรัสว่า "บุคคลผู้ใดที่โง่งผู้อื่นก็เป็นสุข" (จริง หรือ ไม่จริง)
- 7 คำอุปมาคือเรื่องที่สอนความจริงที่เข้าใจยากด้วยเรื่องง่าย ๆ (จริง หรือ ไม่จริง)
- 8 ลูกชายคนเล็กออกจากบ้านบิดาเพราะว่าเขาอยากจะทำตามความปรารถนาของตนเอง (จริง หรือ ไม่จริง)
- 9 พระเยซูทรงยอมรับเราถ้าเรามาหาพระองค์ (จริง หรือ ไม่จริง)
- 10 ผู้ที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเยซูเป็นเช่นคนที่มีปัญญาคนหนึ่งซึ่งสร้างเรือนของตนไว้บนศิลา (จริง หรือ ไม่จริง)

พระเยซูคืออาจารย์ที่ประเสริฐที่สุด

ตั้งแต่ท่านเป็นเด็กเล็ก ๆ ท่านคงมีผู้ที่สั่งสอนท่านแล้ว อาจจะเป็นพ่อแม่ ญาติ เพื่อน ๆ หรือครูที่โรงเรียนก็ตาม ทุกๆคนคงจะสอนท่านบ้างแล้ว และเมื่อท่านอ่านหนังสือใด ๆ หนังสือเล่มนั้นก็ได้อสอนด้วยเหมือนกัน

คำสั่งสอนของพระเยซูคริสต์

พระเยซูทรงเป็นอาจารย์ที่ประเสริฐที่สุด คำสั่งสอนของพระองค์สามารถที่จะเปลี่ยนนิสัยและชีวิตของมนุษย์เราได้ ต่อไปนี้คือคำสั่งสอนของพระองค์ที่ยกมาจากพระคัมภีร์

เรื่องความโกรธ "ท่านทั้งหลายได้ยินว่ามีคำกล่าวในครั้งโบราณว่า 'อย่าฆ่าคน' ถ้าผู้ใดฆ่าคน ผู้นั้นจะต้องถูกพิพากษาลงโทษ ฝ่ายเราบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดโกรธพี่น้องของตนโดยไม่มีเหตุ ผู้นั้นจะต้องถูกพิพากษาลงโทษ ถ้าผู้ใดจะพูดกับพี่น้องว่า 'อ้ายบ้า' ผู้นั้นต้องถูกนำไปที่ศาลสูงให้พิพากษาลงโทษ และผู้ใดจะว่า 'อ้ายโง่' ผู้นั้นจะมีโทษถึงไฟนรก" (หนังสือมัทธิว บทที่ 5 ข้อ 21-22)

เรื่องการแก้แค้น "ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า 'ตาแทนตา และฟันแทนฟัน' ฝ่ายเราบอกท่านว่า อย่าต่อสู้คนชั่ว ถ้าผู้ใดตบแก้มขวาของท่าน ก็จงหันแก้มซ้ายให้เขาด้วย เพราะว่าถ้าท่านยกความผิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะทรงโปรดยกความผิดของท่านด้วย แต่ถ้าท่านไม่ยกความผิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านจะไม่ทรงโปรดยกความผิดของท่านเหมือนกัน" (หนังสือมัทธิว บทที่ 5 ข้อ 38-39 และบทที่ 6 ข้อ 14-15)

เรื่องความรักต่อศัตรูของเรา "ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า 'จงรักเพื่อนบ้าน และเกลียดชัง ศัตรู' ฝ่ายเราบอกท่านว่า จงรักศัตรูของท่าน จงอวยพรแก่ผู้ที่สาปแช่งท่าน จงทำดีแก่ผู้ที่เกลียดชังท่าน และจงอธิษฐานเพื่อผู้ที่ปฏิบัติอย่างเหยียดหยามต่อท่านและข่มเหงท่าน แม้ว่าท่านรักผู้ที่รักท่าน ท่านจะได้บำเหน็จอะไร ถึงพวกเก็บภาษีก็ยังกระทำอย่างนั้นมิใช่หรือ เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเป็นคนดีรอบคอบเหมือน อย่างพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิต ในสวรรค์เป็นผู้ดีรอบคอบ" (หนังสือมัทธิว บทที่ 5 ข้อ 43-44, 46, 48)

เรื่องการทำทาน "เหตุฉะนั้น เมื่อท่านทำทาน อย่าเป่าแตรข้างหน้าท่านเหมือนคนหน้าชื่อใจคดกระทำในธรรมศาลาและตามถนน เพื่อให้คนสรรเสริญ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า เขาได้รับ บำเหน็จของเขาแล้ว ฝ่ายท่านทั้งหลายเมื่อทำทาน อย่าให้มือซ้ายรู้การซึ่งมือขวากระทำนั้น" (หนังสือมัทธิว บทที่ 6 ข้อ 2-3)

เรื่องทรัพย์สมบัติ "อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลก ที่แมลงและสนิมอาจทำลายเสียได้และที่ขโมยอาจขุดช่องลักเอาไปได้ แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในสวรรค์ ที่แมลงและสนิมทำลายเสียไม่ได้ และที่ไม่มีขโมยขุดช่องลักเอาไปได้" (หนังสือมัทธิว บทที่ 6 ข้อ 19-20)

เรื่องความสุข "บุคคลผู้ใดมีใจกรุณา ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้รับพระกรุณา บุคคลผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้เห็นพระเจ้า บุคคลผู้ใดสร้างสันติ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าจะได้เรียกเขาว่าเป็นบุตรของพระเจ้า บุคคลผู้ใดต้องถูกข่มเหงเพราะเหตุความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นของเขา เมื่อเขาจะดิ้นรนข่มเหงและนินทาว่าร้ายท่านทั้งหลายเป็นความเท็จ เพราะเรา ท่านก็เป็นสุข จงชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้น เพราะว่าบำเหน็จของท่านมีบริบูรณ์ในสวรรค์ เพราะเขาได้ข่มเหงศาสตพยากรณ์ทั้งหลายที่อยู่ก่อนท่านเหมือนกัน" (หนังสือมัทธิว บทที่ 5 ข้อ 7-12)

เรื่องการเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเยซู “เหตุฉะนั้นผู้ใดที่ได้ยินคำเหล่านี้ของเราและประพฤติตาม เขาก็เปรียบเสมือนผู้ที่มีสติปัญญาสร้างเรือนของตนไว้บนศิลา ฝนก็ตกและน้ำก็ไหลเชี่ยว ลมก็พัดปะทะเรือนนั้น แต่เรือนมิได้พังลง เพราะว่ารากตั้งอยู่บนศิลา แต่ผู้ที่ได้ยินคำเหล่านี้ของเราและไม่ประพฤติตาม เขาก็เปรียบเสมือนผู้ที่ไม่ฉลาดสร้างเรือนของตนไว้บนทราย ฝนก็ตกและน้ำก็ไหลเชี่ยวลมก็พัดปะทะเรือนนั้น เรือนนั้นก็พังทลายลง และการซึ่งพังทลายนั้นก็ใหญ่ยิ่งนัก” (หนังสือมัทธิว บทที่ 7 ข้อ 24-27)

เรื่องเกี่ยวกับลูกชายคนหนึ่งที่ย้ายไป

หลายครั้งพระเยซูได้สอนคนอื่นโดยเรื่องอย่างหนึ่งที่เราเรียกว่า คำอุปมา โดยคำอุปมาพระองค์ได้สอนความจริงที่เข้าใจยากด้วยเรื่องง่าย ๆ ที่ผู้ฟังจำได้ง่าย ต่อไปนี้คือคำอุปมาเรื่องหนึ่งของพระเยซู

พระองค์ตรัสว่า “ชายคนหนึ่งมีบุตรชายสองคน บุตรคนน้อยพูดกับบิดาว่า ‘บิดาเจ้าข้า ขอทรัพย์ที่ตกเป็นส่วนของข้าพเจ้าเถิด’ บิดาจึงแบ่งสมบัติให้แก่บุตรทั้งสอง ต่อมาไม่กี่วันบุตรคนน้อยนั้นก็รวบรวมทรัพย์ทั้งหมดแล้วไปเมืองไกล และได้ผจญทรัพย์ของตนที่นั่นด้วยการเป็นนักเลง เมื่อใช้ทรัพย์หมดแล้วก็เกิดกันดารอาหารยิ่งหนักทั่วเมืองนั้น เขาจึงขัดสน เขาไปอาศัยอยู่กับชาวเมืองนั้นคนหนึ่ง และคนนั้นก็ใช้เขาไปเลี้ยงหมูที่ทุ่งนา เขาใคร่จะได้อิ่มท้องด้วยผักถั่วที่หมูกินนั้น แต่ไม่มีใครให้อะไรเขากิน เมื่อเขารู้สำนึกตัวแล้วจึงพูดว่า ‘ลูกจ้างของบิดาเรามีมาก ยังมีอาหารกินอิ่มและเหลืออีก ส่วนเราจะมาตายเสียเพราะอดอาหาร จำเราจะลุกขึ้นไปหาบิดาเรา และพูดกับท่านว่า ‘บิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้าได้ผิด ต่อสวรรค์และผิดต่อท่านด้วย ข้าพเจ้าไม่สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นลูกของท่านต่อไป ขอท่านให้ข้าพเจ้าเป็นเหมือนลูกจ้างของท่านคนหนึ่งเถิด’”

แล้วเขาก็ลุกขึ้นไปหาบิดาของตน แต่เมื่อเขายังอยู่แต่ไกล บิดาแลเห็นเขาก็มีความเมตตา จึงวิ่งออกไปกอดคออุ้มเขา ฝ่ายบุตรนั้นจึงกล่าวแก่บิดาว่า ‘บิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้าได้ผิดต่อสวรรค์และต่อท่าน ข้าพเจ้าไม่สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นลูกของท่านต่อไป’ แต่บิดาสั่งทาสของตนว่า ‘จงรีบไปเอาสลื้ออย่างดีที่สุดมาสวมให้เขา และเอาแหวนมาสวมนิ้วมือ กับเอารองเท้ามาสวมให้เขา จงเอากล่าวว่า ‘บิดาเจ้าข้า ขอรับใช้ข้าพเจ้าเถิด’ เพื่อความรื่นเริงยินดีเถิด เพราะว่าลูกของเราคนหนึ่งตายแล้ว แต่กลับเป็นอีก หายไปแล้ว แต่ได้พบกันอีก’ เขาทั้งหลายต่างก็มีความรื่นเริงยินดี” (หนังสือลูกา บทที่ 15 ข้อ 11-24)

โดยคำอุปมานี้พระเยซูได้ทรงสอนเราว่า ถึงแม้ว่าเราอยู่ห่างจากพระองค์และได้ทรยศต่อความปรารถนาของพระองค์แล้ว พระองค์ยังทรงรักเราอยู่และต้องการจะให้เรากลับมาหาพระองค์ เมื่อเรายอมกลับใจเสียใหม่และขอให้พระเยซูคริสต์เจ้าอภัยโทษความผิดบาปของเรา พระองค์ยอมต้อนรับเราและยกโทษความผิดบาปของเราให้

ความสว่างแห่งชีวิต

ภาค 1 บทที่ 4

โปรดอ่านหน้า "พระเยซูเป็นนายแพทย์ประเสริฐ" แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

(ในข้อ 1-2 ชี้ดเส้นใต้คำตอบที่ถูกต้อง)

1 พระเยซูทรงสามารถรักษาเราให้หายจากโรคต่าง ๆ ได้ด้วยอะไร?

ก ยา

ข คำตรัสหรือการถูกต้อง

2 หมอในโลกนี้สามารถรักษาเราให้หายจากความไม่สบายแบบไหน?

ก ทางร่างกายเท่านั้น

ข ทางร่างกายและจิตใจ

3 นายแพทย์ประเสริฐคือผู้ใด? _____

4 ก่อนที่พระเยซูจะทรงรักษาคนตาบอดสองคนนั้น พระองค์ทรงถามเขาเรื่องอะไร? _____

5 ใครมีอำนาจเหนือผี? _____

6 พระเยซูทรงมีอำนาจเหนือความตาย (จริง หรือ ไม่จริง)

7 ใครสามารถยกความผิดบาปของเราได้? _____

8 โปรดเขียนชื่อของโรค 4 ชนิดที่พระเยซูทรงรักษา

พระเยซูเป็นนายแพทย์ประเสริฐ

ท่านเคยไม่สบายไหม? ในเวลานั้นผู้ที่รักท่านก็เป็นห่วงและเขาคงจะพาท่านไปหาหมอ เมื่อหมอดตรวจท่านเสร็จแล้วเขาคงจะให้ยาทานหรือฉีดยา ถึงแม้ว่าท่านจะไม่ชอบยานั้น ท่านก็ยอมรับเพราะว่าท่านทราบว่า หมอสามารถรักษาท่านให้หายจากการเจ็บไข้ได้

เช่นเดียวกับพระเยซู ซึ่งเป็นนายแพทย์ประเสริฐ ทรงสามารถรักษาคนที่ไม่สบายให้หายได้แต่ไม่เหมือนหมอในโลกนี้ เพราะว่าพระองค์ทรงสามารถรักษาทั้งคนที่ไม่สบายทางร่างกายและคนที่ไม่สบายทางจิตใจและโดยไม่ต้องใช้ยา เมื่อพระองค์ยังอยู่ในโลกนี้พระองค์เคยรักษาคนให้หายจากโรคต่าง ๆ ด้วยคำตรัสหรือการถูกต้องตัว พระเยซูเคยประทานชีวิตแก่สามคนที่ตายไปแล้ว พระองค์ทรงรักษาทุก ๆ คนที่มาหาพระองค์โดยไม่คิดค่าและไม่เคยละทิ้งผู้ใดเลย สิ่งเหล่านี้แสดงว่าพระองค์มีฤทธิ์อำนาจที่ยิ่งใหญ่ และได้ทรงรักษาทุก ๆ คนในโลกนี้ เพราะฉะนั้นเราควรยอมรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยทั้งกายและจิตใจของเรา

ต่อไปนี้มีบางเรื่องเกี่ยวกับสิ่งมหัศจรรย์

ที่พระเยซูคริสต์เจ้าทรงกระทำ

พระเยซูทรงรักษาคนตาบอดให้เห็นได้ "และเมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในเรือ คนตาบอดทั้งสองก็เข้ามาหาพระองค์ พระเยซูตรัสถามเขาว่า 'เจ้าเชื่อหรือว่า เรามีฤทธิ์จะกระทำการนี้ได้' เขาทูลพระองค์ว่า 'ข้าพระองค์เชื่อ พระเจ้าข้า' แล้วพระองค์ทรงถูกต้องตาเขาตรัสว่า 'ให้เป็นไปตามความเชื่อของเจ้าเถิด'" (หนังสือมัทธิว บทที่ 9 ข้อ 28-29)

พระเยซูทรงรักษาคนโรคเรื้อนให้หายและสะอาดหมดจด "เมื่อพระองค์เสด็จลงมาจากภูเขาแล้ว คนเป็นอันมากได้ติดตามพระองค์ไป ขณะนั้นมีคนโรคเรื้อนมาราบไว้พระองค์แล้วทูลว่า 'พระองค์เจ้าข้า เพียงแต่ พระองค์จะโปรด ก็จงทรงบันดาลให้ข้าพระองค์หายโรคได้' พระเยซูทรงยื่นพระหัตถ์ถูกต้องเขา แล้วตรัสว่า 'เราพอใจแล้ว จงหายเถิด' ในทันใดนั้นโรคเรื้อนของเขาก็หาย" (หนังสือมัทธิว บทที่ 8 ข้อ 1-3)

พระเยซูทรงขับผีโสโครกออกจากคนหนึ่ง "ดูเถิด มีชายคนหนึ่งในกลุ่มประชาชนนั้นร้องว่า 'อาจารย์เจ้าข้า ขอพระองค์ทรงโปรดทอดพระเนตรบุตรชายของข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้ามีบุตรคนเดียว และ ดูเถิด ผีมักจะเข้าสิงเขา เด็กก็โห่ร้องขึ้นทันที ผีทำให้เด็กนั้นชักดิ้น น้ำลายฟูมปาก ทำให้ตัวฟกช้ำ ไม่มีใครออกจากเขาเลย' พระเยซูตรัสตอบว่า 'โอ คนในยุคนี้อาศัยความเชื่อและมีฤทธิ์ช่วย เราจะต้องอยู่กับเจ้าทั้งหลายและอดทนเพราะพวกเจ้าไป นานเท่าใด จงพบบุตรของท่านมาที่นี่เถิด' เมื่อเด็กนั้นกำลังมา ผีก็ทำให้เขาล้มชักดิ้นใหญ่ แต่พระเยซูตรัสสั่งขับผีโสโครกนั้นและทรงรักษาเด็กให้หาย แล้วส่งคืนให้บิดาเขา คนทั้งปวงก็ประหลาดใจนัก เพราะฤทธิ์เดชอันใหญ่ยิ่งของพระเจ้า" (หนังสือลูกา บทที่ 9 ข้อ 38-39, 41-43)

พระเยซูทรงประทานชีวิตแก่คนที่ตายไปแล้ว "ต่อมาในวันรุ่งขึ้นพระองค์เสด็จไปยังเมืองหนึ่งชื่อนาอิน เหล่าสาวกของพระองค์กับคนเป็นอันมากก็ไปด้วยกันกับพระองค์ เมื่อพระองค์มาใกล้ประตูเมืองนั้น ดูเถิด มีคนหามศพชายหนุ่มคนหนึ่งมา เป็นลูกคนเดียวของแม่ และนางก็เป็นหญิงม่าย ชาวเมืองเป็นอันมากมากับหญิงนั้น เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเห็นมารดานั้น พระองค์ทรงเมตตากรุณาเขาและตรัสแก่เขาว่า 'อย่าร้องไห้' แล้วพระองค์เสด็จเข้าไปใกล้ถูกต้องโลง คนหามศพนั้นก็หยุดยืนอยู่ พระองค์จึงตรัสว่า 'ชายหนุ่มเอ๋ย เราสั่งเจ้าว่า ลูกขึ้นเถิด' คนที่ตายนั้นก็ลุกขึ้นนั่งเริ่มพูด พระองค์จึงทรงมอบชายหนุ่มให้แก่มารดาของเขา ฝ่ายคนทั้งปวงมีความกลัวและเขาสรรเสริญพระเจ้าว่า 'ท่านศาสดาพยากรณ์ผู้ยิ่งใหญ่ได้เกิดขึ้นท่ามกลางเรา' และ 'พระเจ้าได้เสด็จมาเยี่ยมเยียนชนชาติของพระองค์แล้ว'" (หนังสือลูกา บทที่ 7 ข้อ 11-16)

พระเยซูทรงรักษาคนง่อยให้หายและเดินได้ทั้งทรงยกความผิดของเขาเสียด้วย "คราวนั้นวันหนึ่งเมื่อพระองค์ทรงสั่งสอนอยู่ มีพวกฟาริสีและพวกบาริเธนคนหนึ่งอยู่ด้วย เป็นผู้มาจากทุกหมู่บ้านในแคว้นกาลิลี แคว้นยูเดีย และจากกรุงเยรูซาเล็ม ฤทธิเดชขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็สถิตอยู่เพื่อจะรักษาเขาให้หายโรค และดูเถิด มีผู้ห้ามคนอัมพาตคนหนึ่งนอนบนที่นอน และเขาหาช่องที่จะห้ามคนอัมพาตนั้นเข้ามาวางตรงพระพักตร์ของพระองค์ เมื่อหาช่องเอาเข้ามาไม่ได้เพราะคนมาก เขาก็ขึ้นไปบนดาดฟ้าหลังคาบ้านหย่อนคนอัมพาตลงมาทั้งที่นอนตามช่องกระเบื้องตรงกลางหมู่คนต่อพระพักตร์พระเยซู เมื่อพระองค์ทรงเห็นความเชื่อของเขาทั้งหลาย พระองค์จึงตรัสกับคนอัมพาตว่า 'บุตรเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับอภัยแล้ว' ฝ่ายพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีคิดในใจว่า 'คนนี่ที่พูดหมิ่นประมาทเป็นผู้ใดเล่า ใครจะยกความผิดบาปได้เว้นแต่พระเจ้าเท่านั้น' แต่เมื่อพระเยซูทรงทราบความคิดของเขา พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า 'ไหนท่านทั้งหลายจึงคิดในใจอย่างนี้ ที่จะว่า "บาปของเจ้าได้รับอภัยแล้ว" หรือจะว่า "จงลุกขึ้นเดินไปเถิด" นั้นช่างไหนจะง่ายกว่ากัน แต่เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่า บุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกที่จะโปรดยกความผิดบาปได้' (พระองค์จึงตรัสสั่งคนอัมพาตว่า) 'เราสั่งเจ้าว่า จงลุกขึ้นยกที่นอนไปบ้านของเจ้าเถิด' ในทันใดนั้นเขาก็ลุกขึ้นต่อหน้าคนทั้งปวง ยกที่นอน ซึ่งเขาได้นอนนั้น กลับไปบ้านของตน พลาจร้องสรรเสริญพระเจ้า คนทั้งปวงก็อัศจรรย์ใจและได้สรรเสริญพระเจ้า ต่างเต็มใจด้วยความกลัวและพูดว่า 'วันนี้เราได้เห็นสิ่งแปลกประหลาด'" (หนังสือลูกา บทที่ 5 ข้อ 17-26)

พระเยซูทรงสามารถรักษาเราทั้งหลายเกี่ยวกับความผิดบาปของเราได้ เขิญมาหาพระเยซูแต่เดี๋ยวนี้ที่จะได้รับการยกโทษจากพระองค์ พระเยซูตรัสว่า "สารพัดที่พระบิดาทรงประทานแก่เราจะมาสู่เรา และผู้ที่มาหาเรา เราก็คงจะไม่ทิ้งเขาเลย" (หนังสือยอห์น บทที่ 6 ข้อ 37)